

Załącznik do uchwały nr 1681/19
Zarządu Województwa
Zachodniopomorskiego
z dnia 24 września 2019 r.

Browar Barnim Sp. z o.o.
ul. Rynek Sienny 2/3
70 – 542 Szczecin

WWRPO.VIII.3162.37.2018.KO

DECYZJA
Nr WWRPO/2014-2020/15/W/2019

podjęta w dniu 24 września 2019 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego
w osobach:

Olgiard Geblewicz - Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Jarosław Rzepa - Wicemarszałek Województwa Zachodniopomorskiego,
Stanisław Wziątek - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego,
Janusz Gromek - Członek Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego.

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 t.j. ze zm.), art. 9 ust. 1 pkt 2, art. 9 ust. 2 pkt 9 lit. b ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014 – 2020 (Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 t. j. ze zm.), art. 60 pkt 6 i art. 61 ust. 1 pkt 2 lit a, art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b, art. 67 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r., poz. 869 t.j. ze zm.) oraz art. 41 ust. 2 pkt 4 i art. 46 ust. 2a ustawy z dnia 5 czerwca 1998 r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2019 r., poz. 512 t.j.),

Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, po rozpatrzeniu wniosku Beneficjenta – Browar Barnim Sp. z o.o. z siedzibą przy ul. Rynek Sienny 2/3, 70 – 542 Szczecin – z dnia 25 kwietnia 2019 r. (uzupełnionego pismem z dnia 4 czerwca 2019 r.) o udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek w wysokości 101 070,00 zł od zwróconej części dofinansowania otrzymanego w ramach umowy o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-00 z dnia 26 lutego 2018 r. na realizację projektu pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji piwa przez BROWAR BARNIM”

orzeka:

o odmowie udzielenia ulgi w postaci umorzenia odsetek określonych jak dla zaległości podatkowych w wysokości 101 070,00 zł

Uzasadnienie

Browar Barnim Sp. z o. o. (zwana dalej Spółką lub Beneficjentem) w dniu 26 lutego 2018 r. zawarła z Województwem Zachodniopomorskim reprezentowanym przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego, pełniącym funkcję Instytucji Zarządzającej Regionalnym Programem Operacyjnym Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 (zwana dalej IZ RPO WZ) umowę o dofinansowanie nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-00 (zwana dalej Umową) na realizację projektu pn. „Wdrożenie innowacyjnej technologii produkcji piwa przez BROWAR BARNIM” Oś priorytetowa nr 1 „Gospodarka, Innowacje, Nowoczesne Technologie” Działanie 1.5 „Inwestycje przedsiębiorstw wspierające rozwój regionalnych specjalizacji oraz inteligentnych specjalizacji” (zwanego dalej Projektem). Pomiędzy wskazanymi stronami zawarto dodatkowo aneks do Umowy nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-01 z dnia 26 lutego 2018 r.

Zgodnie z postanowieniami umowy Beneficjent zobowiązał się do zrealizowania Projektu w pełnym zakresie wskazanym we wniosku o dofinansowanie i w terminach w nim określonych (§ 5 ust. 4 zd. 1 Umowy). W wymienionym wniosku jako termin realizacji Projektu wskazano okres od dnia 19 marca 2018 r. do dnia 30 września 2018 r. (punkt A.1 wniosku). Z kolei na podstawie § 8 ust. 9 Umowy Spółka zobowiązała się do rozliczenia zaliczki w terminie 6 miesięcy od jej otrzymania, a jedynie w sytuacji gdyby termin jej rozliczenia upływał później niż termin na złożenie wniosku o płatność końcową, zaliczkę należało rozliczyć najpóźniej w tym wniosku.

W wyniku zawarcia Umowy IZ RPO WZ udzieliła Beneficjentowi dofinansowania w wysokości 3 955 000,00 zł przy całkowitych wydatkach Projektu wynoszących 10 860 900,00 zł gdzie całkowita wysokość wydatków kwalifikowanych wynosiła 8 788 888,90 zł. Z uwagi na powyższe w dniu 4 maja 2018 r. na podstawie wniosku o płatność nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-001-01 wypłacono Beneficjentowi zaliczkę w wysokości 1 582 000,00 zł, natomiast w dniu 11 lipca 2018 r. wypłacono wymienionemu refundację w wysokości 147 256,10 zł (wniosek o płatność nr RPZP.01.05.00-32-0014/17-002-02).

Pismem z dnia 24 września 2018 r. przesłanym drogą elektroniczną Beneficjent powołując się na § 3 ust. 2 Umowy, zgodnie z którym okresy i terminy realizacji Projektu wskazane we wniosku o dofinansowanie mogą, za zgodą IZ RPO WZ ulegać zmianie, zawnioskował o przedłużeniu przywołanego terminu do dnia 31 lipca 2019 r. Uzasadniając powyższe wymieniony wskazał, iż przyczyną wnioskowanej zmiany jest brak możliwości wytworzenia linii produkcyjnej oraz linii rozlewniczej (browarniczej) w dotychczas wyznaczonym terminie przewidzianym na dzień 30 września 2018 r. Spółka nadmieniła przy tym, iż w wyniku ubiegania się o kredyt inwestycyjny w B. otrzymała promesę jego udzielenia w wysokości (...) zł, który to dokument stanowił jeden z załączników niezbędnych do zawarcia Umowy. Jednakże po kilku miesiącach oczekiwania na udzielenie odpowiedzi, począwszy od początku marca 2018 r. kiedy Beneficjent dostarczył wszystkie wymagane dokumenty niezbędne do weryfikacji wniosku o współfinansowanie, przywołany wyżej bank pod koniec czerwca 2018 r. poinformował wymienionego o odmowie jego udzielenia. Tym samym, zarezerwowany uprzednio u wykonawcy termin na rozpoczęcie realizacji Projektu przewidziany na marzec 2018 r. utracił na aktualności a fakt istnienia znakomitej koniunktury na tworzenie rzemieślniczych browarów w Polsce spowodował, iż wykonawcy tych skomplikowanych urządzeń jakimi jest linia produkcyjna oraz linia browarnicza, przyjmują zamówienia z przynajmniej rocznym wyprzedzeniem.

W odpowiedzi na złożony wniosek IZ RPO WZ uchwałą nr 2175/2018 z dnia 30 listopada 2018 r. nie wyraziła zgody na wydłużenie terminu zakończenia realizacji Projektu do dnia 31 lipca 2019 r., tj. poza maksymalny termin realizacji projektów określony w Regulaminie konkursu a przewidziany na dzień 31 października 2018 r.

Z uwagi na niezrealizowanie Projektu w wyznaczonym terminie a tym samym niedochowanie procedur ujętych w Umowie jak również w Regulaminie konkursu, IZ RPO WZ podjęła czynności zmierzające do odzyskania należnych jej kwot. Tym samym pismem z dnia 13 grudnia 2018 r. (znak: WWRPO-I.4331.(1.5/2016/0014).2018.AZ.10) wezwano Beneficjenta do zwrotu zarówno zaliczki, jak i refundacji, w łącznej wysokości 1 729 256,10 zł wraz z odsetkami w wysokości określonej jak dla zaległości podatkowych. Zgodnie bowiem z treścią art. 207 ust. 8 ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2019 r. poz. 869 t.j. ze zm., zwanej dalej ufp) w przypadku stwierdzenia okoliczności, że środki zostały wykorzystane z naruszeniem procedur, instytucja, która podpisała umowę z beneficjentem, wzywa go do zwrotu środków w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania.

W dniu 25 stycznia 2019 r. Spółka zwróciła część środków w wysokości 1 545 181,82 zł. Zgodnie z art. 67 ust. 1 ufp do spraw dotyczących należności, o których mowa w art. 60 pkt 1 ufp

tj. kwot dotacji podlegających zwrotowi w przypadkach określonych w ufp, a w niej nieuregulowanych, stosuje się odpowiednio przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2018 r. poz. 800 t.j. ze zm., zwana dalej op). A zatem, IZ RPO WZ zgodnie z brzmieniem stosowanego odpowiednio art. 55 § 2 op w zw. z 62 § 1 op dokonała częściowego rozliczenia wpłaconej kwoty proporcjonalnie na:

- należność główną w kwocie 1 459 755,66 zł,
- odsetki jak dla zaległości podatkowej w kwocie 85 426,16 zł.

W wyniku powyższego rozliczenia, do zwrotu pozostała należność główna w wysokości 269 500,44 zł wraz z odsetkami jak dla zaległości podatkowych oraz odsetki stałe w wysokości 7 153,84 zł.

W związku z faktem, iż Beneficjent nie dokonał zwrotu całości środków w wyznaczonym terminie, z dniem 1 lutego 2019 r. wszczęto wobec wymienionego postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu otrzymanych w ramach Umowy środków. Strona została również poinformowana o możliwości złożenia dowodów, wyjaśnień i zastrzeżeń w sprawie.

Następnie, w dniu 1 marca 2019 r. Spółka dokonała kolejnego zwrotu środków wydatkowanych niezgodnie z Umową w wysokości 285 144,28 zł (w tym należność główna – 269 500,44 zł, odsetki łącznie – 15 643,84 zł), która to czynność pozwoliła na zaspokojenie zobowiązań Beneficjenta wobec IZ RPO WZ w pełnej wysokości.

Z uwagi na fakt, iż Beneficjent zwrócił w całości kwotę wskazaną w wezwaniu z dnia 13 grudnia 2018 r. czyniąc to wraz z należnymi odsetkami, postępowanie administracyjne w przedmiocie zwrotu środków stało się bezprzedmiotowe. Wobec powyższego decyzją Nr WWRPO/2014-2020/2/W/2019 podjętą w dniu 19 marca 2019 r. przez Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego umorzono przedmiotowe postępowanie administracyjne w całości.

Pismem z dnia 25 kwietnia 2019 r. Beneficjent zwrócił się do IZ RPO WZ z wnioskiem o udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek w wysokości 101 070,00 zł naliczonych od zwróconej części dofinansowania otrzymanego w ramach Umowy na realizację Projektu. W przywołanym wniosku powołując się na art. 67 a § 1 pkt 3 op w zw. z art. 67 ust 1 ufp stwierdzono, iż w niniejszej sprawie występuje ważny interes podatnika uzasadniający umorzenie odsetek. Rozwijając powyższe Spółka wskazała, iż problemy które ujawniły się w trakcie realizacji Projektu były niezależne od jej działań. Wymieniona spółka kapitałowa dochowała bowiem wszelkich możliwych starań aby uzyskać współfinansowanie inwestycji przez bank a co za tym idzie nie miała wpływu na jego odmowne rozstrzygnięcie podjęte w tym zakresie. Dodatkowo podkreślono, iż Beneficjent niezależnie od prowadzonych negocjacji z bankiem samodzielnie rozpoczął inwestycję przeznaczając na ten cel własne środki finansowe tj. zakupił materiały budowlane jak również wykonał niezbędne prace dostosowujące nieruchomości do stworzenia linii produkcyjnej i rozlewniczej. W tym miejscu nadmieniono, iż wymieniony w dalszym ciągu podejmuje działania zmierzające do uruchomienia browaru poprzez m.in. zawarcie umowy o dofinansowanie z innym bankiem. Ponadto wskazano, iż istotnym jest że Beneficjent rozliczył się całkowicie z zaliczek pobranych w ramach Umowy a powyższe działanie miało na celu wstrzymanie naliczania dalszych odsetek. Jednocześnie podniesiono, iż umorzenie odsetek w wysokości 101 070,00 zł pozwoli Spółce przeznaczyć wskazaną kwotę na dalsze finansowanie omawianej inwestycji gdzie negatywne rozstrzygnięcie złożonego przez nią wniosku spowoduje, iż wymieniona zmuszona będzie rozważyć inne możliwości realizacji Projektu w tym również zmniejszenie jego zakresu, co może spowodować zmniejszenie liczby wykreowanych miejsc pracy.

W omawianym wniosku Beneficjent wskazał ponadto, iż z punktu widzenia interesu publicznego Województwa Zachodniopomorskiego każda nowa inwestycja wprowadzająca innowacje w regionie jest niezwykle cenna społecznie. Podkreślono przy tym, że wymieniony wywiązał się ze wszystkich obowiązków nałożonych na niego podczas prowadzenia Projektu, a przed rozwiązaniem Umowy. Z uwagi na powyższe okoliczności ukaranie Spółki tak wysoką kwotą pozostanie w sprzeczności z interesem społecznym. Na zakończenie stwierdzono, iż długi okres za jaki naliczono odsetki wynikał tylko i wyłącznie ze znacznego wydłużenia procedury związanej z oczekiwaniem odpowiedzi na wniosek wymienionego z dnia 6 grudnia 2018 r. o przedłużenie okresu realizacji Projektu trwającej łącznie 73 dni, a także trwania postępowania w przedmiocie zwrotu środków. Nadmieniono również, że udzielenie wnioskowanej ulgi nie naruszy interesu społecznego bowiem jak wskazano wcześniej, wszelkie należności z tytułu zawartej Umowy zostały już zwrócone.

W odpowiedzi na powyższe IZ RPO WZ pismem z dnia 21 maja 2019 r. poinformowała Spółkę o nowelizacji ufp, w wyniku której nieaktualnym stało się odpowiednie stosowanie przepisów ujętych w dziale III op przy jednoczesnym zwróceniu się do wymienionej z prośbą o oparcie swojego żądania o nowobrzmiące przesłanki zastosowania ulgi zawarte w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, jakimi są

uzasadnione względy społeczne lub gospodarcze, w tym jego należyte uzasadnienie, a także o przedłożenie stosownej dokumentacji obrazującej jej sytuację finansową.

Z uwagi na oczekiwanie na dostarczenie stosownej odpowiedzi IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 23 maja 2019 r. przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne do dnia 26 czerwca 2019 r.

W ramach uzupełnienia wniosku Beneficjent pismem z dnia 4 czerwca 2019 r. podtrzymał prezentowane dotychczas stanowisko a w rezultacie sformułowane przez niego żądanie do udzielenia ulgi oparł ponownie o przesłanki ważnego interesu zobowiązanego oraz interesu publicznego. Dodatkowo wymieniony w omawianym piśmie przekazał stosowną dokumentację potwierdzającą jego sytuację finansową oraz rozszerzył argumentację ujętą uprzednio w jego piśmie z dnia 25 kwietnia 2019 r. jak również wskazał na nowe okoliczności związane z kondycją finansową Spółki.

I tak, Beneficjent podniósł, że o fakcie iż Spółka podejmuje intensywne działania dotyczące rozpoczęcia działalności gospodarczej w postaci stworzenia browaru świadczą dane zawarte w sprawozdaniach finansowych wymienionej wskazując przy tym na wysokość jej strat oraz na zmianę wysokości aktywów w latach 2017 – 2019. Wymieniony wskazał ponadto, iż wpływ na zmianę wysokości aktywów Spółki miała również spłata należności ujętej w wezwaniu do zwrotu środków z dnia 13 grudnia 2018 r. W dalszej części omawianego pisma Beneficjent podniósł, iż Spółka ma zawartą umowę pożyczki z jednym z jej współników, z której uzyskano kwotę w wysokości (...) zł przy czym zwrot dofinansowania zrodził konieczność zawierania kolejnych umów pożyczki a uzyskana z nich kwota została przekazana na koszty związane ze spłatą dofinansowania a pozostała jej część została przeznaczona na bieżące opłaty dotyczące funkcjonowania Spółki oraz na dalsze finansowanie inwestycji. Dodatkowo Beneficjent wskazał, iż kwota zwróconych odsetek w wysokości 101 070,00 zł jest znacząca z punktu widzenia jego bieżącej działalności, bowiem stanowi 1/7 jego sumy bilansowej. Podkreślono przy tym ponownie, iż Spółka podejmuje działania zmierzające do uruchomienia inwestycji jednakże konieczność zwrotu dofinansowania, a także większe żądania banku (dodatkowe zabezpieczenie w postaci hipotek, wyższe opłaty bankowe) spowodowały ograniczenie jej zakresu. Ponadto Beneficjent poinformował o zawieszeniu umowy o współpracę z podmiotem, mającym odpowiadać za nadzór nad linią rozlewniczą piwa oraz konserwacją urządzeń w browarze należącym do Spółki bowiem z uwagi na zwrot dofinansowania doszło do wydłużenia terminu na stworzenie linii do warzenia piwa. Na zakończenie omawianego pisma wymieniony wskazał, iż Spółka znajduje się w trudnej sytuacji finansowej gdyż zobowiązana jest do ponoszenia opłat związanych z leasingiem oraz bieżącymi wydatkami dotyczącymi jej funkcjonowania (opłaty za media, podatki itp.) gdzie zwrot kwoty odsetek umożliwiłby bieżące funkcjonowanie wymienionej spółki kapitałowej do momentu uzyskania wsparcia z finansowanego z banku.

Ze względu na analizę całokształtu materiału dowodowego, w tym dostarczonej dokumentacji finansowej IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 25 czerwca 2019 r. oraz z dnia 22 lipca 2019 r. przedłużyła prowadzone postępowanie administracyjne łącznie do dnia 26 sierpnia 2019 r. Następnie pismem z dnia 23 sierpnia 2019 r. przywołany organ administracji publicznej poinformował Beneficjenta o zamiarze zakończenia postępowania w przedmiotowej sprawie oraz pouczył o prawach wynikających z art. 10 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2018 r., poz. 2096 t.j. ze zm., zwanej dalej kpa). Mając na uwadze powyższe, wobec konieczności umożliwienia wymienionemu zapoznanie się z aktami sprawy oraz wypowiedzenie się co do zebranych w sprawie dowodów, a także zgłoszonych żądań, IZ RPO WZ postanowieniem z dnia 23 sierpnia 2019 r. poinformowała o konieczności przedłużenia postępowania administracyjnego w przedmiocie udzielenia ulgi do dnia 26 września 2019 r. Beneficjent w dniu 4 września 2019 r. skorzystał z przysługującego mu uprawnienia do zapoznania się z aktami przedmiotowej sprawy.

W związku ze złożonym wnioskiem o udzielenie ulgi z dnia 25 kwietnia 2019 r. (uzupełnionym pismem z dnia 4 czerwca 2019 r.) IZ RPO WZ przeprowadziła postępowanie administracyjne obejmujące całościową ocenę materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie, w tym w szczególności dokumentacji przedłożonej przez Beneficjenta, z uwzględnieniem treści wniosku wraz z jego uzasadnieniem, co pozwoliło na ustosunkowanie się do niego jak poniżej.

Na wstępie wskazać należy, iż kwestię ulg w spłacie zobowiązań z tytułu zwrotu środków w ramach programów finansowanych z udziałem środków europejskich regulują przepisy ufp. Regulacje prawne wskazanej ustawy dają IZ RPO WZ możliwość umarzania w całości albo w części, odraczania terminu spłaty lub rozkładania na raty niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym, czyniąc to na wniosek zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp).

Przez pojęcie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym należy rozumieć takie należności, które nie są podatkami i opłatami, a stanowią dochód budżetu państwa lub budżetu jednostki samorządu terytorialnego, wynikające ze stosunków publicznoprawnych. Ich podstawą są przepisy prawa powszechnie obowiązującego, a cechą charakterystyczną

podporządkowanie, w granicach wyznaczonych prawem objętych nimi jednostek, organom wyposażonym we władztwo publiczne. Zgodnie z art. 60 pkt 6 ufp do powyżej zdefiniowanych należności budżetowych należą m.in. należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich oraz inne należności związane z realizacją projektów finansowanych z udziałem tych środków, a także odsetki od tych środków i od tych należności.

Na podstawie przywołanego już wyżej art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich (art. 60 pkt 6 ufp), właściwy organ może na wniosek zobowiązanego:

- a) umarzać w całości – w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem zobowiązanego lub interesem publicznym,
- b) umarzać w części, odraczać terminy spłaty całości albo części należności lub rozkładać na raty płatność całości albo części należności – w przypadkach uzasadnionych względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego.

W tym miejscu wskazać należy, co uczyniono również w piśmie IZ RPO WZ z dnia 21 maja 2019 r. wzywającym do uzupełnienia złożonego wniosku o udzielenie ulgi, iż kształt cytowanej wyżej regulacji prawnej został nadany ustawą z dnia 10 lutego 2017 r. o zmianie ustawy o finansach publicznych (Dz. U. z 2017 r. poz. 659), która weszła w życie z dniem 28 kwietnia 2017 r. Wcześniej przepisy ufp nie zawierały przesłanek do udzielania ulg w spłacie należności stanowiących niepodatkowe należności budżetowe o charakterze publicznoprawnym. Tym samym na podstawie odesłania zawartego w art. 67 ufp stosowano odpowiednio przepisy op w tym jej art. 67a § 1, zgodnie z którym, właściwy organ może udzielić zobowiązanemu ulgi w spłacie zobowiązań podatkowych w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem podatnika (odpowiednio zobowiązanego) lub interesem publicznym.

Z uwagi na przytoczoną wcześniej regulację prawną (art. 64 ust. 1 pkt 2 ufp) stwierdzić należy, iż jedynie w przypadku złożenia wniosku o umorzenie całości należności aktualnymi pozostaną przesłanki zawarte art. 67a § 1 op, tj. ważny interes zobowiązanego lub interes publiczny, gdyż są one tożsame z przesłankami zawartymi w znowelizowanym art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. a) ufp. Jednakże w przedmiotowej sprawie, gdzie Beneficjent wnioskuje o umorzenie odsetek od zwróconej części dofinansowania, koniecznym będzie zbadanie przez IZ RPO WZ istnienia nowo brzmiących przesłanek, tj. uzasadnionych względów społecznych lub gospodarczych w tym w szczególności możliwości płatniczych zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp). Tym samym, mimo iż wymieniony we wniosku o udzielenie ulgi z dnia 25 kwietnia 2019 r. oraz w piśmie uzupełniającym z dnia 4 czerwca 2019 r. konsekwentnie opiera swoje żądanie o przesłanki ważnego interesu zobowiązanego oraz interesu publicznego przywołane przez niego okoliczności winny być rozpatrzone pod kątem zaistnienia przesłanek wskazanych w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp.

Przypadki uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi jako pojęcia nieostre i niedookreślone wymagają uściślenia poprzez orzecznictwo sądów administracyjnych, które z tej przyczyny nabiera znaczenia szczególnego. Jednakże, ze względu na fakt, iż art. 64 ust. 1 ufp jest stosunkowo nową regulacją koniecznym jest odniesienie się do bogatego orzecznictwa jakie zostało wypracowane na gruncie pojęć „ważnego interesu podatnika” i „interesu publicznego” ujętych w art. 67a § 1 op czyniąc to jedynie pośrednio z uwagi na odmienne opisanie przesłanek umorzenia w całości od umorzenia w części. Jednocześnie wskazać należy, iż mimo istniejących odmienności przywołane wyżej pojęcia jak i te wymienione w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp są ze sobą ściśle powiązane (tak, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Białymstoku w wyroku z dnia 15 maja 2019 r., sygn. akt I SA/Bk 125/19).

I tak, w pierwszej kolejności stwierdzić należy, iż decyzja wydana na podstawie art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, tak jak i ta wydawana na podstawie art. 67a § 1 op, ma charakter uznaniowy, co wynika jak podkreślił Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu w wyroku z dnia 16 stycznia 2014 r. (sygn. akt III SA/Po 748/13) z użytego przez ustawodawcę sformułowania "organ może". Przywołany wyżej sąd administracyjny zaznaczył, na co wielokrotnie wskazywano w orzecznictwie sądowym, że pozostawienie organowi swobody wyboru określonego rozwiązania ma miejsce dopiero w przypadku stwierdzenia, że w sprawie występuje któraś z przesłanek obecnie unormowanych w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp, tj. względy społeczne lub gospodarcze w tym w szczególności możliwości płatnicze zobowiązanego. Dopiero wówczas organ administracji w sposób uznaniowy rozstrzyga, czy przyznać ulgę w spłacie zobowiązania, czy też, mimo istnienia przywołanych przesłanek, odmówić udzielenia takiej ulgi. Ponadto, pomimo, iż instytucja udzielenia ulgi w spłacie niepodatkowych należności budżetowych o charakterze publicznoprawnym przewidziana aktualnie w ufp opiera się na tzw. uznaniu administracyjnym, to nie oznacza to jednak, że ustawodawca pozostawił organom zupełną swobodę w jej stosowaniu. Wskazana regulacja prawna pozostawia

wprawdzie do uznania przez organ administracji istnienie lub nieistnienie w konkretnej sprawie szczególnych okoliczności przemawiających za udzieleniem ulgi, lecz rozstrzygnięcie w jej przedmiocie musi zawierać uzasadnienie stanowiska organu. Stanowisko to musi być oparte na zebranych i należycie ocenionym materiale dowodowym (tak, Wojewódzki Sąd Administracyjny w Poznaniu, w wyroku z dnia 7 lutego 2013 r.; sygn. akt I SA/Po 826/12). Nadmienić należy także, iż decyzja w zakresie ulgi w spłacie przywołanych wyżej należności jest instytucją szczególną w systemie prawnym i taki też charakter winny mieć okoliczności uzasadniające pozytywne załatwienie sprawy. Ponadto zgodnie z wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 22 stycznia 2013 r. (sygn. akt III SA/Kr 437/12), uznanie administracyjne charakteryzuje się tym, że organ administracji publicznej ma możliwość wyboru pozytywnego lub negatywnego dla strony rozstrzygnięcia. Rozstrzygnięcie to nie może mieć jednak charakteru dowolnego, lecz musi być wynikiem wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy, wszechstronnego zebrania oraz rozpatrzenia w sposób wyczerpujący materiału dowodowego, zaś decyzja winna spełniać wymogi wskazane w art. 107 § 1 i § 3 kpa, tj. zawierać uzasadnienie faktyczne i prawne. Niewątpliwie jednak organ administracji, w pierwszej kolejności, musi stwierdzić, czy w konkretnym przypadku w ogóle występują względy społeczne lub gospodarcze, w tym w szczególności możliwości płatnicze Beneficjenta.

Jak stwierdzono już wyżej zawarte w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp przesłanki udzielania ulgi są pojęciami nieostrymi, dlatego też należy w tym miejscu przywołać wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 9 stycznia 2019 r. (sygn. akt II SA/OI 818/08) w którym wskazano, iż ważne względy społeczne lub gospodarcze zobowiązanego to sytuacja, gdy z powodu nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnego splotu okoliczności nie jest on w stanie uregulować zaległości podatkowej, przy czym nie można ich utożsamiać z subiektywnym przekonaniem dłużnika. O istnieniu przywołanych przesłanek decydować powinny kryteria zobiektywizowane, zgodnie z powszechnie aprobowaną hierarchią wartości. Należy jednak mieć też na uwadze i to, że względy ogólnospołeczne wymagają, żeby zobowiązania były realizowane, a zobowiązany nie był pochośnie z nich zwalniany. Nie każde bowiem trudności finansowe mogą uzasadniać zastosowanie ulgi w postaci umorzenia należności, lecz tylko takie, które w konkretnych okolicznościach wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu zobowiązanego.

Stwierdzić należy ponadto, iż postępowanie administracyjne w sprawie udzielenia ulgi wszczęte zostało w wyniku wniosku złożonego przez Spółkę, zatem winien być on należycie uzasadniony i to w interesie wymienionej leży podanie do wiadomości organu administracji wszystkich istotnych okoliczności sprawy, a także dopilnowanie ich utrwalenia w dokumentach. Niemniej jednak stwierdzić należy również, iż brak jest jednoznacznych regulacji ustawowych w sprawie elementów z jakich powinien składać się wniosek o udzielenie ulgi. Należy zatem przyjąć, iż wnioskodawca w złożonym wniosku winien przedstawić co najmniej podstawowe elementy wymagane w podaniu, tj. wskazanie osoby, od której pochodzi, jej adres i żądanie oraz czynić zadość innym wymaganiom ustalonym w przepisach szczególnych (art. 63 kpa). Ponadto poza treścią żądania wnioskodawca zobowiązany jest przywołać, okoliczności, które jego zdaniem uzasadniają udzielenie przedmiotowej ulgi. IZ RPO WZ dokonała zatem zbadania czy w niniejszej sprawie mamy do czynienia z przypadkiem uzasadnionym względami społecznymi lub gospodarczymi, w szczególności możliwościami płatniczymi zobowiązanego (art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp), odnosząc przywołane okoliczności do rodzaju wnioskowanej ulgi.

Mając na uwadze powyższe rozważania IZ RPO WZ w pierwszej kolejności przeanalizowała sytuację finansową Beneficjenta, przy jednoczesnym uwzględnieniu wysokości wnioskowanej ulgi, jako warunku niezbędnego do stwierdzenia czy udzielenie ulgi w żądanym zakresie można uznać za zasadne.

I tak, na podstawie przedłożonej dokumentacji zawierającej dane finansowe Spółki za lata 2017 – 2019, przywołany wyżej organ administracji ustalił, że wymieniona:

- 1) w roku 2017 osiągnęła przychód na poziomie (...) zł a stratę w wysokości (...) zł,
- 2) w roku 2018 osiągnęła przychód na poziomie (...) zł a stratę w wysokości (...)zł,
- 3) w roku 2019 (do dnia 30 kwietnia 2019 r.) osiągnęła przychód na poziomie (...)zł a stratę w wysokości (...) zł.

Z kolei suma bilansowa przywołanej wyżej spółki kapitałowej za poszczególne lata wyniosła (...) zł na dzień 31 grudnia 2017 r., (...) zł na dzień 31 grudnia 2018 r. oraz (...) na dzień 30 kwietnia 2019 r.

Z uwagi na fakt, iż samo osiąganie zysku czy ponoszenie strat nie świadczy jeszcze o ogólnej kondycji finansowej przedsiębiorcy IZ RPO WZ poza analizą rachunków zysków i strat za lata 2017 – 2019 dokonała również zbadania poszczególnych pozycji ujętych w bilansach Spółki ze wskazane wyżej lata. I tak:

- 1) w roku 2017 wartość aktywów trwałych wyniosła (...) zł, natomiast wartość środków pieniężnych i innych aktywów pieniężnych wyniosła (...) zł,
- 2) w roku 2018 wartość aktywów trwałych wyniosła (...) zł, natomiast wartość środków pieniężnych i innych aktywów pieniężnych wyniosła (...) zł,
- 3) w roku 2019 (do dnia 30 kwietnia 2019 r.) wartość aktywów trwałych wyniosła (...) zł, natomiast wartość środków pieniężnych i innych aktywów pieniężnych wyniosła (...) zł.

Odnosnie natomiast istniejących zobowiązań to Beneficjent poza pożyczką udzieloną mu przez jednego ze współników w wysokości (...) zł, która została wykazana w przywołanych wyżej bilansach za lata 2017 – 2019, zawarł kolejne umowy pożyczki, tj. w dniu 9 maja 2018 r. w wysokości (...) zł, w dniu 22 czerwca 2018 r. w wysokości (...) zł, w dniu 28 lutego 2019 r. w wysokości (...) zł (łącznie ... zł), której stroną jest drugi ze współników (wspólnik większościowy).

Ponadto z zaświadczenia Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Szczecinie z dnia 28 maja 2019 r. wynika, iż Spółka według stanu na dzień jego wydania nie figuruje w rejestrze. Z zaświadczenia wystawionego przez Naczelnika I Urzędu Skarbowego w Szczecinie w dniu 29 maja 2019 r. wynika natomiast, iż wymieniona spółka handlowa, według stanu na dzień jego wydania, nie posiadała zaległości podatkowych. Dodatkowo Beneficjent w oświadczeniu z dnia 4 czerwca 2019 r. zawarł informację, iż od dnia jego powstania, tj. od dnia 9 stycznia 2017 r. nie zatrudniał i nie zatrudnia pracowników.

Powyższe dane finansowe wskazują, iż Spółka z uwagi na ponoszenie strat w latach 2017 – 2019, czego skutkiem jest m. in. brak zgromadzonych środków finansowych na jej funduszu własnym, jak też istniejące zobowiązania z tytułu zawieranych umów pożyczek wynoszące łącznie (...) zł jak również ponoszenie opłat związanych z leasingiem oraz bieżących wydatków dotyczących funkcjonowania wymienionej (opłaty za media, podatki itp.), których wysokość nie została wprawdzie wskazana ani udokumentowana, bez wątpienia znajduje się w trudnej sytuacji finansowej. Jednakże nie bez znaczenia pozostaje fakt, na co wskazuje sam Beneficjent w pismach z dnia 25 kwietnia 2019 r. oraz z dnia 4 czerwca 2019 r., iż powodem występowania strat we wskazanych wyżej latach jak też znaczącego spadku sumy bilansowej wymienionego (z wysokości .... zł na dzień 31 grudnia 2018 r. do wysokości ... zł na dzień 30 kwietnia 2019 r.) jest podejmowanie działań zmierzających do rozpoczęcia działalności gospodarczej.

Dodatkowo wskazać należy, iż mimo stwierdzonej wyżej aktualnie trudnej sytuacji finansowej Spółki wymieniona znacząco podniosła wartość aktywów trwałych (z wysokości ... zł w roku 2017 do wysokości ... zł w roku 2018) co świadczy o jej stosunkowo dobrej kondycji ogólnej. Wprawdzie w przywołanym wyżej czasie, z uwzględnieniem danych finansowych zgromadzonych do dnia 30 kwietnia 2019 r., nastąpił jednocześnie drastyczny spadek wartości środków pieniężnych i innych aktywów pieniężnych, tj. z wysokości (...) zł w 2017 r., następnie podwyższonych do wysokości (...) zł w roku 2018, do poziomu (...) zł na dzień 30 kwietnia 2019 r., co również wpływa na kondycję finansową Spółki, to jednak wskazane wyżej podwyższenie omawianych wartości a następnie ich spadek należy wiązać z dokonaniem w dniu 25 stycznia 2019 r. oraz w dniu 1 marca 2019 r. zwrotem dofinansowania wraz z należnymi odsetkami w łącznej wysokości (...) zł.

Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, iż mimo wystąpienia trudności finansowych brak jest podstaw uzasadniających uwzględnienie wniosku Spółki o umorzenie zwróconej już kwoty odsetek w wysokości 101 070,00 zł. W przedmiotowej sprawie nie występują bowiem okoliczności, które wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu wymienionej, tj. jej sytuacji finansowo gdyż jak wskazano już wyżej jest ona następstwem działań zmierzających do rozpoczęcia działalności gospodarczej jaką jest produkcja piwa rzemieślniczego. Okolicznością powszechnie znaną jest bowiem fakt, iż przedsiębiorcy rozpoczynający działalność gospodarczą czy tak jak w przedmiotowej sprawie podejmujący dopiero działania do jej rozpoczęcia w początkowym okresie czasu nie generują żadnych zysków a wniesiony przez nich wkład finansowy przeznaczany jest na pokrywanie strat. W tym miejscu wskazania wymaga, iż IZ RPO WZ nie może wprawdzie jednoznacznie przesądzić o powodzeniu przywołanej wyżej inwestycji to jednak fakt, iż w ostatnim czasie odnotowano swoisty boom na rynku piwa rzemieślniczego to z dużą dozą prawdopodobieństwa stwierdzić należy, że jej sfinalizowanie doprowadzi do osiągnięcia spodziewanych zysków przez Spółkę co z kolei przyczyni się m. in. do regulowania opłat związanych z jej bieżącym funkcjonowaniem jak również do spłaty istniejących zobowiązań.

Przechodząc niniejszym do zbadania czy w przedmiotowej sprawie występuje drugi z aspektów przesłanki względów społecznych i gospodarczych jakim zgodnie z cytowanym już wyżej wyrokiem Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie z dnia 9 stycznia 2019 r. (sygn. akt II SA/OI 818/08) jest istnienie nadzwyczajnych przypadków losowych lub szczególnych splotów okoliczności

stwierdzić należy, że IZ RPO WZ nie znalazła podstaw do uznania, iż w sprawie zaistniały wymienione wyżej wyjątkowe okoliczności, niezależne od Spółki. Argumentując powyższe wskazać należy, iż przywołany przez Beneficjenta fakt odmowy prefinansowania inwestycji przez PKO BP S.A. mimo wcześniejszych zapewnień przedstawicieli wymienionego banku o pozytywnym rozstrzygnięciu w tym zakresie, nie jest okolicznością nadzwyczajną. Przytoczone przez Spółkę zdarzenie polegające na bezskutecznym ubieganiu się o współfinansowanie prowadzonej inwestycji mieści się bowiem w ramach szeroko pojętego ryzyka gospodarczego podejmowanego przez wymienioną w związku z działaniami zmierzającymi do rozpoczęcia działalności gospodarczej. Wskazania wymaga, iż tożsame zapatrywanie na powyższą kwestię znalazło swoje odzwierciedlenie w uchwale Zarządu Województwa Zachodniopomorskiego nr 2175/18 z dnia 30 listopada 2018 r. podjętej na skutek wniosku Beneficjenta z dnia 24 września 2018 r. o wydłużenie terminu realizacji Projektu do dnia 31 lipca 2019 r., tj. poza maksymalny termin realizacji projektów, określony w regulaminie konkursu nr RPZP.01.05.00-IZ.00-32-002/16. W przywołanym rozstrzygnięciu nie wyrażającym zgody na uwzględnienie wniosku Spółki stwierdzono bowiem, iż brak możliwości zapewnienia w odpowiednim czasie środków finansowych niezbędnych do realizacji Projektu nie ma charakteru zdarzenia czy okoliczności wymienionej w piśmie Ministerstwa Inwestycji i Rozwoju z dnia 21 maja 2018 r. (znak: DP.I.7610.1.2018) gdzie jako przykładowe przesłanki usprawiedliwiające dalszą realizację umowy o dofinansowanie na podstawie art. 52 a ustawy z dnia 11 lipca 2014 r. o zasadach realizacji programów w zakresie polityki spójności finansowanych w perspektywie finansowej 2014 – 2020 (Dz. U. z 2018 r., poz. 1431 t. j. ze zm., zwanej dalej uzppr) wskazano:

- a) wystąpienie nadzwyczajnych, zewnętrznych okoliczności (siła wyższa),
- b) nieprzewidywalność danego zdarzenia, niemożność zapobieżenia jemu,
- c) brak winy po stronie beneficjenta.

W tym miejscu przywołać należy dodatkowo wyrok WSA w Krakowie z dnia 18 listopada 2015 r. (sygn. akt I SA/Kr 1457/15), w którym stwierdzono, że wszystkie decyzje podejmowane w ramach prowadzonej działalności gospodarczej obciążają przedsiębiorcę, a negatywne skutki z nich wynikające nie mogą być przerzucane na Skarb Państwa, a w konsekwencji na innych podatników terminowo i rzetelnie regulujących swoje zobowiązania publicznie – prawne. Tym samym stwierdzić należy, że ryzyko gospodarcze związane z prowadzeniem działalności gospodarczej ponosi wyłącznie podmiot ją prowadzący, a osoba podejmująca wskazane ryzyko winna być świadoma wszystkich wynikających z tego faktu zagrożeń. Co więcej, korzystanie z dofinansowania na realizację Projektu w ramach Regionalnego Programu Operacyjnego Województwa Zachodniopomorskiego 2014 – 2020 powinno być zawsze poprzedzone wnikliwą weryfikacją pod kątem własnych zasobów finansowych, tak żeby zapewnić właściwą obsługę merytoryczną zaplanowanego przedsięwzięcia. Przedsiębiorca któremu udzielono dofinansowania musi zatem mieć na uwadze, iż ewentualne niepowodzenia w realizowaniu danej inwestycji, nie mogą skutkować obowiązkiem udzielenia ulgi w spłacie należności. Każdy bowiem podmiot powinien podejmować decyzje w sposób przemyślany oraz zważać na wysokość dochodów, istniejące obciążenia oraz zabezpieczać środki finansowe na wyznaczony cel. Innymi słowy, decyzja o rozpoczęciu inwestycji jest ryzykiem, które w opinii IZ RPO WZ winno być przez Spółkę skalkulowane w podejmowanych przez nią działaniach. Wymieniona podpisując Umowę miała świadomość że w przypadku stwierdzenia przez IZ RPO WZ wykorzystania otrzymanych środków finansowych z naruszeniem procedur w niej określonych zaistnieje obowiązek ich zwrotu, co oznacza, iż Beneficjent nie wywiązując się ze wskazanej umowy cywilnoprawnej powinien liczyć się koniecznością uregulowania należności pieniężnych.

Odnosząc się niniejszym do kolejnych okoliczności przytaczanych przez Spółkę mających świadczyć, iż w przedmiotowej sprawie zaistniały zdarzenia nadzwyczajne wskazać należy, iż zdarzeniem takim nie jest również fakt samodzielnego kontynuowania realizacji inwestycji jak również całkowita spłata powstałego wobec IZ RPO WZ zobowiązania co wymieniona podkreśla przy okazji omawiania okoliczności związanych odmową prefinansowania inwestycji przez PKO BP S.A. Nie można również zgodzić się z twierdzeniem Beneficjenta, iż przyczynami powstania długiego okresu, za który naliczono odsetki, konsekwencją czego był ich wzrost, jest tylko i wyłącznie wydłużenie przez IZ RPO WZ procedury związanej z oczekiwaniem na odpowiedź na wniosek z dnia 24 września 2018 r. o przedłużenie okresu realizacji Projektu, którą ostatecznie sformułowano w dniu 6 grudnia 2018 r., tj. po 73 dniach, a także trwanie postępowania w przedmiocie zwrotu środków. To wymieniony bowiem, wbrew sformułowanemu w jego piśmie z dnia 25 kwietnia 2019 r. stanowisku, iż wywiązał się ze wszystkich obowiązków wynikających z Umowy, nie dotrzymał terminu realizacji Projektu, co było jednym z jego podstawowych obowiązków, a następnie korzystając z przysługującego mu uprawnienia sam zainicjował procedurę zmierzającą do jego wydłużenia. Przyczyną wzrostu odsetek do wysokości 101 070,00 zł nie był również fakt prowadzenia wobec Beneficjenta postępowania w przedmiocie zwrotu środków wszczętego w dniu 1 lutego 2019 r.

następnie umorzono z uwagi na jego bezprzedmiotowość w związku z dokonaną w dniu 1 marca 2019 r. spłatą pozostałej części ciążącego na wymienionym zobowiązania. Spółka zdaje się pomijać fakt, iż pierwsza spłata dokonana w dniu 25 stycznia 2019 r. w znaczącej wysokości bo w kwocie 1 545 181,12 zł (rozliczona proporcjonalnie na należność główną w wysokości 1 459 755,66 zł oraz odsetki w wysokości 85 426,16 zł) nastąpiła jeszcze przed wszczęciem wskazanego postępowania, a tym samym wysokość odsetek, już po jego wszczęciu, rosła już tylko od pozostałej do spłaty należności głównej w wysokości 269 500,44 zł, tj. od kwoty ponad sześciokrotnie mniejszej od pierwotnej wysokości należności wynoszącej 1 729 256,10 zł. Abstrahując od powyższego wskazania wymaga, że nawet jeżeli przyjąć, iż czas trwania postępowania w przedmiocie zwrotu środków miał jednak wpływ na wysokość odsetek, to był to wpływ nieznaczny okres ten wynosił bowiem tylko jeden miesiąc, tj. od dnia 1 lutego 2019 r. (dzień wszczęcia postępowania) do dnia 1 marca 2019 r. (dzień spłaty pozostałej części zobowiązania) gdzie jak wykazano już wyżej odsetki liczone były już tylko od kwoty 269 500,44 zł. Stwierdzić należy dodatkowo, iż Spółka chcąc uniknąć wzrostu wysokości odsetek mogła już na etapie skierowanego do niej wezwania o zwrot środków z dnia 13 grudnia 2018 r. dokonać stosownej spłaty całości zobowiązania dzięki czemu wysokość ta byłaby mniejsza czym nie doprowadzono by również do zaktualizowania się po stronie IZ RPO WZ obowiązku wynikającego z regulacji ujętej w art. 207 ust. 9 ufp do wszczęcia i prowadzenia omawianego postępowania, którego następstwem byłoby wydanie tzw. decyzji zwrotowej.

Na zakończenie przeprowadzonej analizy wystąpienia przesłanek zawartych w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp IZ RPO WZ odniesie się niniejszym do podnoszonych przez Beneficjenta argumentów mających świadczyć o istnieniu w przedmiotowej sprawie względów społecznych przemawiających za udzieleniem ulgi. Bez wątplenia zgodzić należy się z wymienionym, iż mająca powstać innowacyjna inwestycja jaką jest stworzenie browaru rzemieślniczego jest inwestycją cenną społecznie jak również przyczyniłaby się do zmniejszenia poziomu bezrobocia w regionie, to jednak IZ RPO WZ stoi na stanowisku, iż przywołane wyżej względy ogólnospołeczne wymagają jednocześnie, żeby istniejące zobowiązania były realizowane. Ponadto stwierdzić należy w tym miejscu, iż uprzywilejowanie Beneficjenta poprzez przyznanie mu ulgi w postaci umorzenia zwróconej już kwoty odsetek mogłoby wywołać przekonanie, że nawet niezrealizowanie projektów finansowanych ze środków publicznych może nie powodować negatywnych konsekwencji co pozostaje w sprzeczności z wyjątkowym charakterem instytucji przyznania ulgi (tak, wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie z dnia 16 maja 2005 r., sygn. akt III SA/Wa 80/04).

Mając na uwadze poczynione wyżej rozważania dotyczące występowania przesłanek warunkujących udzielenie ulgi w spłacie w postaci umorzenia odsetek od zwróconego dofinansowania, z uwzględnieniem przywołanego orzecznictwa oraz informacji zebranych w przedmiotowej sprawie, IZ RPO WZ ustaliła, że w badanym stanie faktycznym nie zaistniały okoliczności uzasadnione względami społecznymi lub gospodarczymi mogące przemawiać za zastosowaniem wskazanej ulgi. Uzasadniając negatywne rozpatrzenie przez IZ RPO WZ wniosku Beneficjenta z dnia 25 kwietnia 2019 r. (uzupełnionego pismem z dnia 4 czerwca 2019 r.), podkreślenia wymaga, iż w niniejszej sprawie nie stwierdzono istnienia okoliczności, które wiązałyby się z zagrożeniem istotnego interesu wymienionego, tj. jego sytuacji finansowej, a także nadzwyczajnych okoliczności czy też zdarzeń o charakterze wyjątkowym, co do zasady niezależnych od wnioskodawcy. Należności z tytułu zwrotu środków przeznaczonych na realizację programów finansowanych z udziałem środków europejskich w tym odsetki od nich są należnościami publicznoprawnymi, a obowiązek ich ponoszenia obciąża każdy podmiot. Tym samym udzielanie wszelkich ulg w systemie prawa polskiego jest wyjątkiem i istotnym odstępstwem od zasady równości podmiotów wobec przepisów prawa powszechnie obowiązującego oraz odejściem od konstytucyjnej zasady sprawiedliwości. Udzielenie ulgi wymaga zatem stosowania normy prawnej zawartej w 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp jako normy o charakterze szczególnym i taki też charakter winny mieć okoliczności uzasadniające pozytywne załatwienie sprawy.

Dopuszczalność umorzenia odsetek od należności publicznoprawnych przewidziana w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp stanowi jeden z rodzajów ulg w spłacie zobowiązań, przy czym o umorzeniu decyduje właściwy w sprawie organ na wniosek zobowiązanego. Jak wskazuje Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 7 marca 2014 r. (sygn. akt II GSK 2084/12) decyzja o umorzeniu należności ma charakter uznaniowy. Co do zasady uznanie administracyjne oznacza możliwość wyboru przez organ, w określonym stanie prawnym i faktycznym, konsekwencji prawnej. Innymi słowy, decydując na zasadzie uznania administracyjnego, organ podejmuje rozstrzygnięcie w sposób nieskrępowany, a o ostatecznym wyborze jego sposobu powinny decydować przesłanki celowości i słuszności działania, które z kolei stanowią wypadkową wyważenia przez organ, z uwzględnieniem norm prawnych mających zastosowanie i znaczenie w danej sprawie, względów społecznych i gospodarczych. Mając na uwadze przywołane wyżej przesłanki na tle obowiązującego prawa wskazać

należy, iż w niniejszej sprawie udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek byłoby sprzeczne z interesem społecznym rozumianym jako respektowanie wartości wspólnych dla całego społeczeństwa. Brak jest bowiem zarówno okoliczności mogących powodować zagrożenie istotnego interesu Beneficjenta jak też okoliczności nadzwyczajnych (wyjątkowych) powstałych niezależnie od wymienionego. Dodatkowo należy w tym miejscu nadmienić, iż uwzględnienie wniosku o udzielenie ulgi w postaci umorzenia odsetek od należności w sytuacji gdy nie jest to konieczne, byłoby sprzeczne z przywołanym wyżej interesem społecznym, gdyż w sytuacji rezygnacji IZ RPO WZ z należnych jej na mocy art. 207 ust. 8 w zw. z art. 207 ust. 1 ufp środków, okoliczność ta obciążyłaby budżet Województwa Zachodniopomorskiego. Jak przyjmuje się w orzecznictwie sądowym, udzielenie ulgi w spłacie należności, czy jak w przedmiotowej sprawie odsetek od nich, to forma pomocy przyznanej przez państwo po to, by poprzez niestosowanie zasady egzekwowania należności nie doprowadzić do skutków niepożądanych z punktu widzenia tak społecznego, jak i indywidualnego, odnoszącego się do wnioskodawcy, a także osób zależnych od niego. Chodzi zatem o to, by skutek dochodzenia zaległości państwo nie poniosło w efekcie kosztów większych niż w wypadku zaniechania korzystania z tego uprawnienia (tak, Naczelny Sąd Administracyjny w wyroku z dnia 3 lipca 2007 r., sygn. akt I FSK 1026/2006). Ustawowym obowiązkiem IZ RPO WZ określonym w art. 9 uzppr jest należyte zarządzanie środkami pomocy publicznej Unii Europejskiej. Jak wskazał Wojewódzki Sąd Administracyjny w Olsztynie w wyroku z dnia 30 lipca 2015 r. (sygn. akt I SA/OI 293/15), przywołany wyżej obowiązek realizowany jest m.in. poprzez niezwłoczne odzyskiwanie kwot środków publicznych podlegających zwrotowi, a zaniechanie tego obowiązku stanowi oczywiście naruszenie dyscypliny finansów publicznych.

Podsumowując wszystko powyższe wskazać należy, iż po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego, IZ RPO WZ stwierdziła, że w przedmiotowej sprawie nie wystąpiły przesłanki wskazane w art. 64 ust. 1 pkt 2 lit. b) ufp uzasadniające zastosowanie ulgi w spłacie. Tym samym, na podstawie analizy całokształtu zebranego materiału dowodowego, Zarząd Województwa Zachodniopomorskiego orzeka jak w sentencji.

Pouczenie

Od niniejszej decyzji nie służy odwołanie, jednakże Strona niezadowolona z decyzji może się zwrócić do Instytucji Zarządzającej RPO WZ z siedzibą w Szczecinie przy ul. Korsarzy 34, w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

W trakcie biegu terminu do złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, Strona może zrzec się prawa do jego złożenia wobec Instytucji Zarządzającej RPO WZ, która wydała decyzję. Z dniem doręczenia Instytucji Zarządzającej RPO WZ oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do złożenia wniosku o ponowne rozpoznanie sprawy decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

Zgodnie z art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2012 r. Prawo postępowania przed sądami administracyjnymi (Dz. U z 2018 r. poz. 1302 t.j. ze zm.) jeżeli stronie przysługuje prawo do zwrócenia się do organu, który wydał decyzję z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona może wnieść skargę na tę decyzję bez skorzystania z tego prawa.

Marszałek Województwa Zachodniopomorskiego